ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-211

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
3
ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

Ἀν. ἡλίου 5.06'—Δύσις 7.40'
Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 29.7, ἐλαχ. 18.2
Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄν. ΝΔ—ΒΔ ἀσθενεῖς
ἢ μέτριοι. Θάλασ. ὀλίγ. τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.3

ΔΕΝ ΠΑΡΑΠΕΙΘΕΤΑΙ Ο ΛΑΟΣ

Ἐξετάζοντες χθὲς τὴν παροῦσαν πολιτικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ, ἐσταματήσαμεν εἰς μίαν παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν — ἐλέγομεν — ἔκαμαν οἱ πεῖρα: ὅτι αἱ ἐνδιάμεσαι ἐπευφημίαι τῶν παρευρισκόντων εἰς τὰς περιωρισμένας ἀναγκαίους προεκλογικὰς συγκεντρώσεις — ἐφ' ὅσον αὐταὶ πρέπει νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐμβαδὸν ἑνὸς θεάτρου καὶ νὰ ἐκταθοῦν, ἐφ' ὅσον αὐτοῦ, μέχρι τῆς μιᾶς ἠχητικῆς ἀκτῖνος ἑνὸς ἠχεῖου — εἶνε εὐκολόφωνοι. Αἰσθανόμεθα σήμερον τὴν ἀνάγκην νὰ συμπληρώσωμεν τὴν σειρὰν τῶν σκέψεων, αἱ ὁποῖαι ἐκπηγάζουν ἀπὸ τὴν παρατήρησιν αὐτήν. Προκεῖται περὶ τοῦ βασιλικοῦ λαβάρου, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξεν ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς, ἀπὸ ἄλλης σημαίας τοῦ ἐκκλησιαστικῆς. Εἰς τὴν στρατιωτικὴν — ἐπιτελικὴν — σταδιοδρομίαν του, ὁ κ. Μεταξᾶς ἦν πανθομολογούμενος ἐξαιρετικὴ εὐθυκρισίας καὶ προσωπικότητα ἐξαιρετικήν. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν προσωπικοτήτων ἐκείνων, τῶν ὁποίων αἱ χαρακτηριστικαὶ ἀκριβῶς ἰδιότητες δὲν ἐκδηλοῦνται εἰς τὰ πεδία τῆς δραστηριότητός των, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ βίου των. Διάφοροι μαθηματικοί, ἢ ἄλλοι ἐπιστήμονες, καταπληκτικῶς ἔξυποι καὶ διεισδυτικοὶ εἰς τὸν κλάδον, εἰς τὸν ὁποῖον εἰδικευθῆσαν, ἐμφανίζουν ἐνίοτε καταπληκτικὴν ἐπίσης ἀπάρκειαν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἰδιοτήτων εἰς τὰ τοῦ ἀτομικοῦ βίου των. Νὰ ἐκλαμβάνῃ, ἀράγε, εἰς τὰ ἐσώτατα τῆς συνειδήσεώς του, ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς τὴν πολιτικὴν ὡς συμπληρωματικὴν περιπέτειαν τοῦ ἀτομικοῦ του βίου; Δὲν πρόκειται νὰ ἐπιμείνωμεν σήμερον εἰς τὴν ἐξαντλητικὴν ἔρευνα τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ ψυχολογικοῦ προβλήματος, καίτοι θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀναγκασθῇ καὶ διὰ μιᾶς προχείρου ἐξετάσεως νὰ φθάσῃ εἰς ἀναμφιβόλου συμπέρασμα, ἐὰν ἁπλῶς ἐνθυμηθῇ ὅτι, ὅταν, πρὸ τινων ἐτῶν, ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς του Κεφαλληνία δὲν τὸν ἐξέλεξεν ἀντιπρόσωπόν της, ἐθίγη τόσον βαθέως, καὶ τὸν «προσωπικῶς», ὥστε, ἐπιλύσας καὶ πάλιν πρὸς τὴν Ἑσπερίαν, νὰ διαμηνύσῃ ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς οἰκείους του ὅτι μετ' ἀνακουφίσεως ἠσθάνετο ὅτι θὰ ἔζῃ τοῦ λοιποῦ ὡς ἄνθρωπος, μακρὰν τῆς πολιτικῆς. Οἱ δὲ στρατευόμενοι πολιτικοὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν τόσον εὐέξαπτον τὴν εὐαισθησίαν ἐπὶ τῶν ἀντιξοοτήτων ποὺ συναντοῦν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μέχρι τοῦδε ἰδιομόρφου, πολυτρόπου καὶ διακεκομμένης, ὀλιγοετοῦς δὲ γενικῶς, πολιτικῆς σταδιοδρομίας του δὲν ὑπῆρξε, κατὰ κανόνα, ἀκριβῆς εἰς τὴν στάθμισιν τῶν ἑκάστοτε πραγματικοτήτων, συγκομίσας ἐξ τούτου, διαψεύσεις τῶν προσδοκιῶν του καὶ ἰδὼν ἀντιθέτους πρὸς τοὺς ὑπολογισμούς του τὰς ἐκβάσεις τῶν γεγονότων. Τοῦτο τοῦ συνέβη ὅταν, ἀνοίγων νομιμοφροσύνας ἀγκάλας εἰς τὴν δημοκρατίαν, ὑπελόγιζεν ὅτι, μέσα εἰς ἐν εἰδυλλιακὸν δημοκρατικὸν πλαίσιον θὰ ἀπέβαινεν ὁ ἡγέτης τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ, καὶ θὰ ἐλάμβανεν ἐφεξῆς κατὰ διαστήματα τὴν ἐξουσίαν ἐν εἴδει ἐπαμειβομένου κυπέλλου τῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πρεσβευγενῶν μὲν, ἰσοτίμων του δὲ βενιζελικῶν καὶ βενιζελογενῶν κομμάτων.

Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἡ σκέψις ὅτι ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς ἔπρεπε, διά τινας ἀδυναμίας τῆς πολιτικῆς ἰδιοσυστασίας του, νὰ εἶχεν ἐμμείνει εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ζήσῃ τοῦ λοιποῦ ὡς «ἄνθρωπος», μακρὰν τῆς πολιτικῆς. Ὁ κ. Μεταξᾶς εἶνε — τὸ ἐπαναλαμβάνομεν — ἓν πολιτικὸν κεφάλαιον τοῦ τόπου καὶ ἡ ἀκούραστος μαχητικότης του ἀπετέλεσεν εἰς κρισίμους στιγμὰς καὶ ἓν εἰδικότερον ἀκόμη κεφάλαιον διὰ τὸν ἀντιβενιζελικὸν πολιτικὸν κόσμον. Ἐπὶ πλέον, εἰς τὴν πολιτικήν, ὅπως καὶ εἰς πάντα τ' ἀνθρώπινα, ἡ πεῖρα εἶνε ἡ ὁλοκληροῦσα μίαν πολιτικὴν φυσιογνωμίαν, ὁ δὲ κ. Ἰ. Μεταξᾶς — ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις — εἶνε ὁ Βενιαμὶν τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς χώρας. Ἡ τόσον ἐνεργὸς δραστηριότης του εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον δικαιολογεῖ ἀσφαλῶς πολλὰς ἀγαθὰς προσδοκίας διὰ τὴν ἐφεξῆς ἀνέλιξιν τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων εἰς μίαν ἀνασυγκροτουμένην ἑλληνικὴν πολιτείαν. Λυπούμεθα, ὅμως, εἰλικρινῶς — ἀκριβῶς διὰ τοῦτο — ὅταν τὸν βλέπωμεν τόσον πλημμελῶς ἐκτιμῶντα τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ ὁλισθαίνῃ εἰς τὸ σφάλμα τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος ὡς ἑκλογικοῦ θυρεοῦ τοῦ κόμματός του. Δὲν δυνάμεθα νὰ φανταστῶμεν ὅτι ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς στερεῖται οἱουδήποτε πολιτικοῦ προγράμματος, ὥστε, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὡς ἐπείγων ἀντικειμενικὸς σκοπὸς δι' αὐτὸν ἡ καταπολέμησις τοῦ βενιζελισμοῦ — αὐτὸς ηὐτοκτόνησε διὰ τοῦ κινήματος — νὰ μὴν ἔχῃ τί ἄλλο νὰ προβάλῃ ὡς δικαιολογίαν τῆς πολιτικῆς του ὑποστάσεως εἰμὴ τὸ πολιτειακὸν ζήτημα. Ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἓν πρόγραμμα κοινωνικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ δημοσιονομικοῦ περιεχομένου καὶ νὰ ζητήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ψῆφον τῶν ἐκλογέων. Ὅσον διὰ τὸ πολιτειακόν, θὰ ἠδύνατο βεβαιότατα, ἐν καιρῷ, μετὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ σημερινὰς γνώμας του μετὰ τῆς ζωηρότητος ποὺ τὸν διακρίνει καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν, τὴν ὁποίαν διέγραψεν ἡ κυβέρνησις, τὴν ἁρμόζουσαν εἰς τὴν σοβαρότητα τοῦ ζητήματος τούτου. Ἄλλως, ὅμως, ἔκριτε καλὸν νὰ πράξῃ. Εἰς τὸ τέλος, ἐν τούτοις, τὸν λόγον θὰ ἔχῃ ὁ λαὸς τὴν προσεχῆ Κυριακήν. Καὶ ὁ λαὸς αὐτὸς — πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ διαφεύγῃ τοῦτο τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ; — ἐνοχλεῖται μᾶλλον ὅταν βλέπῃ ἕνα πολιτικὸν νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιόν του προεκλογικῶς ἐν εἴδει προνομιούχου πράκτορος παλιννοστήσεως τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡσὰν τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος νὰ εἶνε ὑπόθεσις ἑνὸς κόμματος καὶ ὄχι τοῦ κυριάρχου λαοῦ.

Ἐὰν ἡ ἐπίδειξις τοῦ Στέμματος προκαλῇ ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας εἰς προεκλογικὰς συγκεντρώσεις, θὰ ἦτο τόσον ἄτοπον νὰ πιστευθῇ ὅτι αὐταὶ ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐπιδεικνύοντας αὐτὸ ὅσον ἄτοπον θὰ ἦτο νὰ πιστευθῇ ὅτι ὅταν τὰ πλήθη ἀποκαλύπτονται καὶ ζητωκραυγάζουν ὅταν διέρχεται ἡ σημαία εἰς ἐπισήμους τελετὰς, αἱ ἐκδηλώσεις αὐταὶ ἀφορῶν τὸν σημαιοφόρον.

Πτερόεντα

Ἀθλητισμὸς

Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ χειροκροτήσω τὸ ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας διὰ μίαν ἐνέργειάν του ἀληθινὰ «ἑλληνικήν». Ἔβγαλε μιὰ διαταγή, μὲ τὴν ὁποίαν καταργεῖ τὰ «ρεκὸρ» στοὺς σχολικοὺς ἀγῶνας, ἀντικαθιστᾶ δὲ ἐκεῖνα τὰ κακῆς τέχνης βραβεῖα τῶν νικητῶν-ἀγαλμάτια καὶ κύπελλα—μὲ ἕνα στεφάνι δάφνης καὶ ἕνα δίπλωμα. Εἶνε ἕνα λαμπρὸν μέτρον, ποὺ πηγάζει ὁλόϊσα ἀπὸ τὴν κατανόησιν τοῦ γνησίου πνεύματος τοῦ ἀθλητισμοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε κανένα ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἔδωσε τὴν ἀνθησιν τῶν ἀρχαίων ἀγώνων καὶ τοὺς ἐκράτησε εἰς τὴν εὐγένειαν ποὺ ἐφυλάξαν ἐπὶ τόσας ἐνδόξους ὀλυμπιάδας ἐπάνω σὲ τούτη τὴν ἱερὴ γῆ. Διότι τὸ χρονόμετρο καὶ ἡ μετρικὴ ταινία εἶνε ἐκεῖνα ποὺ ἔκαμαν τὸν εὐρωπαϊκὸν ἀθλητισμὸν ὑπόθεσιν τόσο ἀντιπαθητικὴν εἰς κάθε λογικὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δὲν συχέει τοὺς εὐγενικοὺς καὶ καθαρὰ αἰσθητικοὺς σκοποὺς τοῦ ἀθλητισμοῦ μὲ τὰς ἀνοήτους ἐπιδείξεις τῶν «ἐθνικῶν» ρεκόρ, τὰ ὁποῖα μυρίζουν τόσον ἄσχημα σωβινισμὸν καὶ ἰμπεριαλιστικὴν ματαιοδοξίαν.

Ὁ ἀθλητισμὸς τῶν ρεκὸρ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ ἔφερε τὸν καταμερισμὸ τῶν ἀθλητικῶν εἰδικοτήτων μὲ τὰ οἰκτρὰ καὶ κωμικοτραγικά του ἀποτελέσματα. Ἕνα κράτος στέλνει εἰς διεθνεῖς ἀγῶνας τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἀλκίμου νεότητός του, καὶ ὅταν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς γυρίσουν νικηταί, τοὺς τιμᾷ καὶ τοὺς καμαρώνει ὡς δείγματα ἐθνικῆς καὶ φυλετικῆς τελειότητος. Πέρνεις καὶ σὺ ὁ ἀπροειδοποίητος ἕνα εἰκονογραφημένο ἀθλητικὸ περιοδικὸ νὰ θαυμάσῃς αὐτοὺς τοὺς Ὀλυμπιονίκας. Καὶ βλέπεις μὲ κατάπληξιν τὰς φωτογραφίας μερικῶν ἀθλίων σωμάτων, ποὺ χρειάζονται ἄμεσον ὀρθοπαιδικὴν θεραπείαν καὶ ὄχι πιὰ καλλιτεχνικὴν ἀναπαράστασιν. Ἂν ὑπῆρχε ἀμέρα μία διεθνὴς Ἄλτις μὲ τὰ ἀγάλματα τῶν κατὰ καιροὺς Ὀλυμπιονικῶν, θὰ ἀποτελοῦσε τὴν ἀσχημοτέραν γλυπτοθήκην τῆς ὑφηλίου. Πόδια στραβά, δάκτυλα παραμορφωμένα, καβαλικευτά, πρόσωπα στραπατσαρισμένα, δόντια χαλασμένα, καμποῦρες ἔνδοξες, κοιλιὲς πελώριες μὲ τὰ διάσημα τῆς νίκης τῶν μεγάλων βαρῶν, κεφάλια κολλημένα στοὺς ὤμους χωρὶς τὴν μεσολάβησιν τοῦ λαιμοῦ, κορμοὶ ἐπισολάβησιν τοῦ λαιμοῦ, κορμοὶ ἐπικαθήμενοι τῆς λεκάνης χωρὶς τὴν μεσολάβησιν τῆς μέσης. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ θλιβεροὶ κρεμανταλάδες ἀποτελοῦν ἐθνικὰς δόξας. Διότι ὁ ἕνας ἄφησε κάθε ἄλλη δουλειὰ καὶ κλωτσᾷ τὸ ποδόσφαιρο ἐκ γενετῆς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκτήσῃ στρεβλὰ καλαμοπόδαρα καὶ δύσμορφες γάμπες πρὸς τὰ κάτω, ταχυπαλμίαν δὲ πρὸς τὰ ἐπάνω. Ὁ ἄλλος ἐκεῖνος εἶνε διάσημος διότι ἐπήδησε τρία ἀκριβῶς σαντιμέτρα περισσότερο ἀπὸ κάποιον ἐφηβον τῶν Ἀντικυθήρων. Ὁ ἔφηβος αὐτὸς, ποὺ ὅλο τὸ σῶμα του εἶνε δόξα ἁρμονίας καὶ ὑγείας, ἐπῆρε τὴν ὁμορφιά του καὶ ἐξηφανίσθη, διότι δὲν ἔφθασε τὸ ρεκόρ. Ἔτσι ἔμεινε ἐντὸς τοῦ στίβου νικητὴς ἐκεῖνος μὲ τὰ τρία σαντιμέτρα ἐπὶ πλέον. Καὶ εἶνε ἕνας κιτρινιάρης ἀνθρωποπίθηκος, ποὺ καμμιὰ ἔγκυος γυναῖκα δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ τὸν κυττάξῃ ἐπὶ πολλὴν ὥραν.

Ἂν ἦτο δυνατὸν οἱ σημερινοὶ Ἑλλανοδίκες τῶν διεθνῶν καὶ τῶν τοπικῶν ἀγώνων νὰ ἀνακαλέσουν ἀπὸ τὰ Ἠλύσια Πεδία τοὺς νεκροὺς γλύπτας τῆς Ἄλτεως καὶ τὸν μεγάλον Πίνδαρον, γιὰ νὰ λαξεύσουν εἰς μάρμαρον καὶ γιὰ νὰ τραγουδήσουν τοὺς νέους Ὀλυμπιονίκας, οἱ ἀθάνατοι ἐκεῖνοι τεχνίτες θὰ ἐποτέλεσμα τῆς τρομερᾶς αὐτῆς συρράξεως δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογον τῶν δυνάμεων ποὺ ἀνεμετρήθησαν.

Ὁ Γερμανικὸς στόλος διοικούμενος μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1916 ἀπὸ ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι ἀντετίθεντο εἰς τὴν ἐνεργὸν του δρασιν, ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτηθοῦν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία ἐξανίστατο διὰ τὴν ἀδράνειαν τοῦ ἀρτίου γερμανικοῦ στόλου. Ἀνέλαβε τότε τὴν ἀρχηγίαν ὁ ἀντιναύαρχος φὸν Σέερ ὁ ἀποφασισμένος ν' ἀναμετρηθῇ μὲ τὸν ἀγγλικὸν στόλον διεκδικῶν τὸν τίτλον τοῦ θαλασσοκράτορος ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του ἐπεδίωξε νὰ μειώσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν πρὸ τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως τὸν ἀριθμητικῶς κατὰ πολὺ ἀνώτερον ἀντίπαλον στόλον. Ἐνήργει ἐπιδρομὰς κατὰ μεμονωμένων πλοίων καὶ ἔφθασεν ἀκόμη εἰς ἐπιδρομὰς κατὰ τῶν ἀγγλικῶν παραλίων ὑποστηριζομένας καὶ ὑπὸ τῶν ἀεροπλάνων. Εἰς τοὺς Ἄγγλους ἔγινεν ἀμέσως φανερὸν ὅτι ὁ νέος ναύαρχος ἦτο ἀποφασισμένος νὰ πολεμήσῃ. Ἐπεριμεναν λοιπὸν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν ἔξοδον τοῦ γερμανικοῦ στόλου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ αὐτοὶ ἐπεθύμουν διότι ἡ κοινὴ ἀγγλικὴ γνώμη εἶχε καὶ αὐτὴ κάπως ξενισθῆ μὲ τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον δὲν κατώρθωνε ν' ἀποτρέψῃ τὰς γερμανικὰς ἐπιδρομὰς, ἀλλὰ οὔτε κἂν νὰ καταδιώξῃ ἐπιτυχῶς τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς λοιπὸν τὸ πωὶ τῆς 31ης Μαΐου 1916 καὶ οἱ δύο στόλοι ἀπαρτιζόμενοι ἀπὸ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς κάθε χώρας ἔπλευσαν εἰς τὴν Βόρειον Γερμανικὴν Θά-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

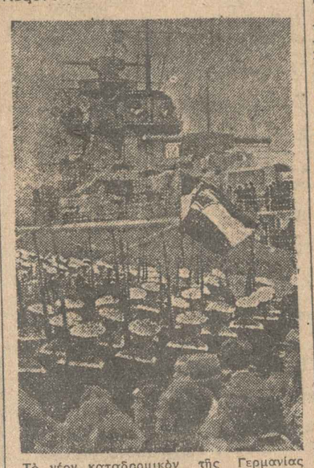

Τὸ νέον καταδρομικὸν τῆς Γερμανίας «Ναύαρχος Σέερ», ὀνομασθὲν οὕτω πρὸς τιμὴν τοῦ μαχητοῦ τῆς Ἰουτλάνδης.

Μετὰ 19 ἔτη

Ἡ φοβερὰ ναυμαχία τῆς Ἰουτλάνδης

Ποῖος ἐνίκησε;

Πρὸ 19 ἐτῶν ὅλος ὁ κόσμος μέσα εἰς τὴν τρομερὰν ἀγωνίαν τοῦ μεγάλου πολέμου ἐμάθανε μίαν εἴδησιν, ἡ ὁποία, ἂν καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ γεγονότα εἶχον τότε καταντήσει συνήθη πλέον, ἔκαμε καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν.

Ὅλα τὰ σύρματα τηλεγράφων καὶ τηλεφώνων ἐδονοῦντο συνεχῶς τὸ πρωὶ τῆς 1ης Ἰουνίου 1916 ἐπαδίδοντα τὴν καταπληκτικὴν εἴδησιν: Ὁ ἀγγλικὸς στόλος συνεκρούσθη παρὰ τὴν Χερσόνησον τῆς Ἰουτλάνδης πρὸς τὸν Γερμανικόν. Καὶ ἠκολούθουν αἱ πληροφορίαι περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ναυμαχίας ἐκείνης. Οἱ μὲν Ἄγγλοι ἰσχυρίζοντο ὅτι αὐτοὶ ἐνίκησαν, οἱ δὲ Γερμανοὶ καὶ σήμερον ἀκόμη διεκδικοῦν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν νίκην τῆς Ἰουτλάνδης.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ ναυμαχία ἐκείνη ὑπῆρξε ἡ μεγαλυτέρα τῶν μέχρι σήμερον θαλασσίων συγκρούσεων καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀποτελεσμοῦ μονάδων ποὺ ἔλαβον μέρος, ἀλλὰ καὶ εἰς τεχνικὰ μέσα ποὺ ἐφεῦρον οἱ ἄνθρωποι διὰ τὴν ἀλληλεξόντωσίν των. Ἐν τούτοις τὸ ἀ-

---

ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ ΥΠΟ ΟΞΕΙΑΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Ἡ ὀξεῖα οἰκονομικὴ κρίσις εἰς τὴν ὁποίαν περιεπλάκη ἡ Γαλλία, χώρα ἐγγύτερον εὑρισκομένη ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ παρέλθῃ σχεδὸν ἀπαρατήρητος ἡ δημιουργηθεῖσα σχεδὸν συγχρόνως κατάστασις εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἡ ὁποία οὔτε εἰς σοβαρότητα ὑστερεῖ τῆς γαλλικῆς κρίσεως, οὔτε ἀπὸ ἀπόψεως ἀποτελεσμάτων καὶ ἀντικτύπου εἰς τὴν Εὐρώπην ἔχει μικροτέραν σημασίαν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ, ἀνελθὼν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐνῷ ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρισις εὑρίσκετο εἰς τὸ ζενίθ της, κατήρτισε σχέδιον διὰ τὴν καταπολέμησίν της, συνιστάμενον κυρίως εἰς τὴν ἐπιβολὴν μιᾶς διευθυνομένης οἰκονομίας, ἀποσκοπούσης εἰς τὴν ἐξισορρόπισιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως. Πρὸς τοῦτο ἐζήτησε καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Κογκρέσσου «πλήρη ἐξουσιοδότησιν», ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ἀλλὰ δὲν ἔλαβεν ὁ κ. Φλαντὲν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῆς ἐδημιούργησε τὴν περίφημον Ν.Ι.Ρ.Α. (ἐκ τῶν ἀρχικῶν τῶν λέξεων «Ἀναζωογόνησις τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας» εἰς τὴν ἀγγλικὴν), ἕνα ἀνώτερον ὀργανισμὸν ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς ζωῆς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἡ Ν.Ι.Ρ.Α. ἐξέδωσε διαφόρους «κώδικας», ἤτοι νόμους ἐκδοθέντας βάσει τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ρυθμίζοντας τὴν λειτουργίαν τῶν καθέκαστα κλάδων τῆς παραγωγῆς καὶ τὰς σχέσεις τοῦ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας. Μέχρις ὅτου καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιβολὴ τῶν «κωδίκων» εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας καὶ νὰ γίνουν ἀποδεκτοὶ ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν, ἔγιναν ἀπεργίαι, λόκ ἀουτ καὶ ἀντιστάσεις, αἱ ὁποῖαι διετάραξαν τὴν κοινωνικὴν ἠρεμίαν τῆς βορειοαμερικανικῆς Συμπολιτειας. Τέλος κατωρθώθη νὰ τεθοῦν ἐν λειτουργίᾳ οἱ κώδικες, καθὼς ὅμως φαίνεται τελείως τεχνητῶς καὶ ἐπιφανειακῶς.

Πράγματι, μία ἐπιχείρησις καταδικασθεῖσα ὑπὸ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος περὶ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ, ἔκαμεν ἔφεσιν εἰς τὸ Ἔφετεῖον, τὸ ὁποῖον ἔκρινε παράνομα δύο σημεῖα τοῦ εἰς βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως κατηγορητηρίου, ἀφορῶντα τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας καὶ τὸ ἐλάχιστον ἡμερομίσθιον. Κατόπιν τούτου ἡ κυβέρνησις ἠθέλησε, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν συνταγματικότητα τῆς Ν.Ι.Ρ.Α., ἡ ὁποία ἐκινδύνευε κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου. Ἀλλὰ τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, ἀπεφάνθη ἀντιθέτως, κηρύξαν τὴν Ν.Ι.Ρ.Α. ἀντισυνταγματικήν. Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὸ Δικαστήριον δὲν ἀπεδέχθη ὅτι οἱ βιομηχανικοὶ «κώδικες» πρέπει νὰ κριθοῦν ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ὀξείας ἐθνικῆς κρίσεως πρὸ τῆς ὁποίας εὑρίσκετο τὸ Κογκρέσσον, διότι, κατὰ τὴν γνώμην του, ἂν μία ἐξαιρετικὴ περίοδος χρειάζεται ἐξαιρετικὰ μέτρα, τὰ τελευταῖα ταῦτα δὲν δύναται νὰ εἶνε φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ παραβιασθῇ τὸ Σύνταγμα. «Ἡ ἐξουσία τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, λέγει ἡ ἀπόφασις, περιορίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἡ δὲ χρησιμοποίησίς της δὲν δίδει ἐλευθερίαν ὑπερβάσεώς των τιθεμένων ὁρίων, διότι ὑπάρχει ἡ γνώμη ὅτι παρίσταται ἀνάγκη εὐρυτέρας δικαιοδοσίας». Τὸ Δικαστήριον προσθέτει ὅτι δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του ἡ ἐξέτασις τῶν πλεονεκτημάτων ἢ μειονεκτημάτων ἑνὸς συγκεντρωτικοῦ συστήματος διακυβερνήσεως.

Αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως εἶνε τοιαῦται, ὥστε πιστεύεται ὅτι τὸ πρὸ διετίας ἀρξάμενον πείραμα τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ, ἂν δὲν πρέπει νὰ κριθῇ ὡς ὁριστικῶς τερματισθέν. Διότι ἡ κυβέρνησις εὑρίσκεται πλέον ἀφωπλισμένη ἔναντι τῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι παραβιάζουν τοὺς «κώδικας» τοὺς ρυθμίζοντας καὶ ἐλέγχοντας ὅλην τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὁλόκληρον τὸ συντελεσθὲν μέχρι τοῦδε ἔργον βάσει τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, κηρύσσεται παράνομον. Ἀλλ' ἡ Ν.Ι.Ρ.Α. εἰσήγαγεν ἀπολύτως νέας ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἀνέτρεψαν τελικῶς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ κ. Ροῦζβελτ ἐχρειάσθη νὰ μεταχειρισθῇ ὅλον τὸ κῦρος του διὰ νὰ ἐπιβάλῃ πρακτικῶς τὸν περιορισμὸν του χρόνου ἐργασίας, τὸ κατωτατον ἡμερομίσθιον εἰς τὰς βιομηχανίας, την ἀπαγόρευσιν τῆς ἐργασίας τῶν παιδιῶν, τὸ δικαίωμα τῆς συλλογικῆς ἀντιπροσωπευσεως τῶν ἐργατων διὰ τὴν ὑπεράσπισιν των συμφερόντων των, τοὺς νόμους προς πρόληψιν τῆς ὑπερπαραγωγῆς, τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν καὶ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ. Τὸ πείραμα αὐτὸ τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας — τὸ πληρέστερον ἐκ τῶν ἐπιχειρηθέντων μέχρι σήμερον ἐξαιρεσει των αὐταρχικῶν καθεστώτων τῆς Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας — κατέληξε τέλος εἰς τὸ νὰ θέσῃ τὸ κοινωνικὸν ζήτημα ὑπὸ συνθήκας τελείως νέας διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς, καὶ νὰ προσδώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν ἀνησυχητικὴν ἔκτασιν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἤδη προσλάβει εἰς τὴν Εὐρώπην. Εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἤδη ὀπισοδρόμησις μὲ μίαν ἁπλῆν ματαίωσιν τοῦ συντελουμένου πειράματος; Εἶνε δυνατὸν, ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην, νὰ ἐπανέλθουν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι εἰς τὴν κατάστασιν ἡ ὁποία ὑπῆρχε πρὸ τῆς ρυθμίσεως τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρησεων, εἰς τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθέρας ἐργασίας καὶ τῆς ἐλευθέρας παραγωγῆς;

Ἡ οὐσιαστικὴ καταργησις ὅλων τῶν ὀργανισμῶν τῶν δημιουργηθέντων κατὰ τὴν τελευταιαν διετίαν βάσει τῆς Ν.Ι.Ρ.Α. καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐπιχειρηματίαι δὲν εἶνε πλέον ὑποχρεωμενοι νὰ τηροῦν κώδικας κηρυχθέντας ἀντισυνταγματικοὺς, δὲν λύει τὸ πρόβλημα. Ἡ μηχανὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀσφαλῶς νὰ ἐργάζεται, καλὰ ἢ κακά, ἐπὶ τι ἀκόμη διάστημα, οὐχὶ ὅμως ἄνευ σοβαρῶν κλονισμῶν, διότι οἱ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ («Ἀθηναϊκόν»). «Νύμφαι Κρήτης», Ὀπερέττα Τζίζ. ΑΛΚΥΩΝ (Ἥρων). «Ἀγάπη Λάβε». ΓΚΛΟΡΙΑ (Ἀβραμοπουλοῦ). «Ἡ μεγάλη ἀγκαλιά».

ΔΑΦΝΗ. «Ἀνω - Κάτω».

ΔΑΣΙΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Λίρας» «Ἐτο τέλος Μαρίας», «Ἀπόψε Ἀγαπᾶς» κ.τ.λ.

ΕΣΠΕΡΙΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Κρέτσας». ΠΕΡΟΠΕΣ. «Ἐκεῖνος ἐπέστρεψε». ΣΑΜΑΡΙΤΗ. «Ἑτοῦ νέα».

Κινηματογράφοι.

ΕΛΟΕΣ ΕΠΣΕ ΣΑΠΗΣΕΙΟΥ. «Ἔτοῦ εἶμαι ἡ ἀγάπη μου».

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Λίρας».

ΑΛΚΙΩΝ. «Ὡς νὰ νιώσω ἀγάπη».

ΑΡΤΑΙΑ (Ἥρων). «Ἡ ἀγάπη μου».

ΔΙΑΝΑ. Ἀλλαγή ἡθοποιοῦ.

ΕΛΠΙΣ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΕΡΜΗΣ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Ἡ φλόγα τῆς Α.Ε».

ΕΛΛΑΣ. «Ἔλεος τῶν ἀγρίων».

ΕΛΛΗΝΙΣ. «Ἐρωτικοί».

ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἡ ἀγάπη μᾶς νοιάζει».

ΚΕΝΤΡΟΣ. «Ἐπιστολὴ ἀγάπης».

ΠΑΛΛΑΣ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΑΡΠΙΤΩΝ. «Ἔτοῦ μου».

ΝΕΑΝΙΣ. «Ἀπόψε Ρόζα».

ΝΥΧΤΑΝΙΑ. «Ἀγάπη μου».

ΝΥΦΑΙΑ. «Ἀπόψε ἀγαπᾶς».

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ. «Ἀπόψε ἀγαπᾶς».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΠΑΝΤΕΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΣΑΒΟΥΑ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΣΑΤΩΝ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΣΦΙΓΓΑΣ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΣΦΙΝΞ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΤΑΥΡΟΣ. «Ἡ ἀγάπη μου».

ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ. «Ἡ ἀγάπη μου».

Πειραιῶς καὶ Προαστεῖα

ΕΤΟΥΑΛ (Καλλιθέας). «Κρυφὴ ἀγάπη».

ΚΕΡΚΥΡΑ (Ἥρων). «Ἡ ἀγάπη μου».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΑΝΣΙΕΗ (346 Κ.Ηζ.) μ.μ. 6. 15 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 6.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ ἀπὸ τοῦ κ. Κ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 7 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 7.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 8 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 8.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 9 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 9.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 10 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 10.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 11 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 11.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 12 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 12.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 1 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 1.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 2 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 2.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 3 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 3.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 4 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 4.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 5 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 5.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 6 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Ἀ. Ἀρβανιτάκη. 6.30 Ἀκρόασις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ

5η ΠΡΩΪΝΗ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

ΔΙΕΤΥΠΩΘΗΣΑΝ ΣΑΦΕΙΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΝΕΑΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2 (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι, κατὰ πληροφορίας τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου», ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ Φὸρεϊν Ὄφις προφορικῶς ἀπόψεις τινὰς τῆς γερμανικῆς ἀπαντήσεως ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐρωτηματολογίου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποβληθῆ πρό τινος εἰς Βερολῖνον.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς διετύπωσεν ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἀντιρρήσεις ἐπὶ τοῦ γαλλο-σοβιετικοῦ συμφώνου, τονίσας τὴν ἐπίδρασιν, ἣν δύναται νὰ ἔχῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο.

Οἱ διπλωματικοὶ συνεργάται τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἔχουν τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰς κυβερνήσεις Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Γερμανίας τὴν συγκρότησιν Διασκέψεως πρὸς σύναψιν ἐνισχυροῦ συμβάσεως. Ἂν ἡ συγκρότησις τῆς Διασκέψεως ταύτης καθίστατο ἀδύνατος, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὡς ἄνω συμφωνίας διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τηλεγραφικῶς).— Αἱ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν μακρὰ σχόλια εἰς τὴν γερμανικὴν διακοίνωσιν, ἡ ὁποία ἐπεδόθη προχθὲς εἰς τὰς κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας.

Ἡ Γερμανία διατυπώνει δι' αὐτῆς ὡρισμένας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ Γαλλοσοβιετικοῦ συμφώνου καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι τοῦτο εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

«Ἡ Γερμανία, ἐπιλέγει ἡ διακοίνωσις, δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὸ γαλλοσοβιετικὸν καὶ τὸ τσεχοσοβιετικὸν σύμφωνον, εἰς τὴν μελέτην τῶν προτάσεων διὰ τὴν σύναψιν διμερῶν συμφώνων ἐντὸς τοῦ ὅλου συστήματος τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, διότι εὑρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται τὸ καταστατικὸν τῆς Κ.Τ.Ε.».

Οἱ ἐνταῦθα ἐν τούτοις κύκλοι παρατηροῦν ὅτι τὸ γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον οὐδόλως κλονίζει τὴν συνθήκην τοῦ Λοκάρνο, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἐλάχιστα διαφέρει τοῦ γαλλοπολωνικοῦ συμφώνου, διὰ τὸ ὁποῖον οὐδεμία διετυπώθη ἐπίκρισις. Ἀντιθέτως, τὸ γερμανοπολωνικὸν σύμφωνον ἐπιβάλλει τὴν αὐτόματον ἐπέμβασιν εἰς περίπτωσιν ἐπιθέσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιβάλλει τὸ γαλλοσοβιετικόν.

Ἡ γαλλοσοβιετικὴ συμφωνία, προσθέτουν, βασίζεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Γενεύης καὶ ἔχει περιωρισμένην σημασίαν, διότι ἀφήνει τὴν πρωτοβουλίαν τῆς λήψεως ἀποφάσεων εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Οἱ γαλλικοὶ κύκλοι παρατηροῦν ἀκόμη ὅτι ἡ Γερμανία παλινωδεῖ, ἐφ' ὅσον τὰ σημερινά της ἐπιχειρήματα ἀφίστανται κατὰ πολὺ τῶν προτάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέβαλεν εἰς τὴν Στρέζαν.

Τὰ σχόλια ἐπίσης τοῦ γαλλικοῦ Τύπου εἶνε ἐν προκειμένῳ χαρακτηριστικά: Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ καταρτίσῃ τὴν ἀπάντησίν της, ἡ ὁποία θ' ἀνατρέπῃ τὰ γερμανικὰ ἐπιχειρήματα. Ἤδη ὁ κ. Λαβάλ μελετᾷ τὴν γερμανικὴν διακοίνωσιν, πιστεύεται δὲ ὅτι ἡ γαλλικὴ ἀπάντησις θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ Βερολῖνον μέχρι τῆς Τρίτης.

«Ὁ κ. Λαβάλ, γράφει ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς», εἶχε λάβει τὰ μέτρα του ὅταν κατήρτιζε τὸ κείμενον τοῦ γαλλοσοβιετικοῦ συμφώνου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται εἰς πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀντικρούσῃ τὰ γερμανικὰ ἐπιχειρήματα».

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βέρνης ὅτι διὰ ψήφων 556.000 κατὰ 426.000 ἡ ἐλβετικὸς λαὸς ἀπεφάνθη κατὰ τῆς ἀποκληθείσης «πρωτοβουλίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κρίσεως» τῆς προταθείσης ὑπὸ τῶν σοσιαλιστικῶν καὶ ριζοσπαστικῶν κύκλων.

Ἡ ἀπόρριψις αὕτη τῆς σοσιαλιστικῆς πρωτοβουλίας κρίνεται ὡς ἀναμφισβήτητος ἐπιτυχία τῶν ἀστικῶν κομμάτων, δεδομένου ὅτι τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα ἐθεώρησε τὴν σημερινὴν ψῆφον ὡς τὸν πρῶτον σταθμὸν πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἐφημερὶς «Εἰδήσεις τῆς Βασιλείας» γράφουν: «Οἱ ἠττημένοι τὴν 2ας Ἰουνίου εἶνε οἱ μαρξισταί, οἵτινες, ἂν ἐπετύγχανον, θὰ ἐχώριζαν τὴν Ἐλβετίαν ἐκ τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς».

Τὸ «Βῆμα τῆς Γενεύης» γράφει:

«Ἡ λογικὴ ἐθριάμβευσε. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πᾶς κίνδυνος ὁριστικῶς ἀπετράπη διὰ τὸ μέλλον».

Ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερὶς» γράφει:

«Ἡ πρωτοβουλία μὲ ὅλας τὰς ἀδυναμίας καὶ τοὺς κινδύνους της κατερρίφθη, ἡ ὁδὸς δὲ ἤδη εἶνε ἀνοικτὴ διὰ μίαν ἀποτελεσματικωτέραν καταπολέμησιν τῆς κρίσεως».

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγκύρας ὅτι ὁ νέος περὶ δημοσίων ἑορτῶν νόμος ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς χθὲς καὶ οὕτως ἡ σημερινὴ Κυριακὴ τηρεῖται ὡς ἡμέρα ἀργίας διὰ πρώτην φορὰν ἐν Τουρκίᾳ. Ἡ μωαμεθανικὴ ἑορτὴ τῆς Παρασκευῆς κατηργήθη τελείως, ἐγκαταλειπομένης οὕτω μιᾶς παραδόσεως αἰώνων. Ταυτοχρόνως, εἰσήχθη εἰς τὰς δημοσίας καὶ ἡμικρατικὰς ὑπηρεσίας τὸ σύστημα τοῦ «οὐήκ-ἔντ». Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν θὰ τερματίζουν τὰς ἐργασίας των περὶ ὥραν 13ην τοῦ Σαββάτου. Ὁ νόμος περὶ Κυριακῆς ἀργίας, ὁ ὁποῖος ὑπηγορεύθη κυρίως ἐξ ἐμπορικῶν λόγων, φέρει τὴν Τουρκίαν ἐγγύτερον πρὸς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΒΕΛΟΥΧΙΣΤΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Κέττας ὅτι συνεχίζονται αἱ ἐλαφραὶ σεισμικαὶ δονήσεις. Ταυτοχρόνως ἐσημειώθη καθίζησις τοῦ ἐδάφους εἰς παρακείμενον ὅρος, εὑρισκόμενον οὐχὶ μακρὰν τῆς πόλεως. Ὑπολογίζεται ὅτι εἴκοσι χιλιάδες Ἰνδῶν ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως. Τὰ διατεθέντα τμήματα στρατοῦ, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὰς ὥρας εἰργάσθησαν πυρετωδῶς διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν πτωμάτων καὶ τῶν ζώντων εἰσέτι ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ἐγκατέλειψαν τὸ ἔργον των ἐκ φόβου μεταδόσεως εἰς αὐτὰ μολυσματικῶν νόσων. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅλην τὴν περιοχὴν ἐφηρμόσθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ διότι αἱ ποσυν λόγῳ τοῦ ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ ὑπάλληλοι τῆς περιοχῆς ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς καταστραφείσης πόλεως. Ἀμαξοστοιχίαι πλήρεις σεισμοπαθῶν ἀναχωροῦν συνεχῶς ἐκ Κέττας κατευθυνόμεναι εἰς ἄλλα κέντρα, ὅπου ἡ περίθαλψις των εἶνε εὐχερεστέρα. Κατ' ἐκδοθὲν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν, οἱ σωθέντες Ἰνδοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως ἀνέρχονται εἰς δέκα χιλιάδας, ἐκ τούτων δὲ αἱ τέσσαρες χιλιάδες εἶνε τραυματίαι.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2 (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι αἱ μεγάλαι ἀσκήσεις τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ θὰ λάβουν χωραν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατηγοῦ Γκαμελκὶν ἀπὸ τῆς ἑῆς μέχρι τῆς 9ης τρέχοντος εἰς τὴν δυτικὴν Γαλλίαν. Τὸ θέμα τῶν ἀσκήσεων εἶνε ἡ ἄμυνα τῶν περιοχῶν Σεντόνζ, Βανδέας, Πουατοῦ καὶ Ἀνζοῦ ἐναντίον ἐχθρικοῦ στρατοῦ, ἐστις ἀπεβιβάσθη ἐπὶ τῶν ἀκτῶν μεταξὺ τῆς Ἀκροσέλ καὶ τῆς Ρεσεφόρ. Τῶν δύο στρατιῶν θὰ ἡγοῦνται μέλη τοῦ ἀνωτάτου πολεμικοῦ συμβουλίου. Ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ τσεχικοῦ στρατοῦ Σιρέδυ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιτελείων τοῦ ρουμανικοῦ καὶ τοῦ γιουγοσλαυϊκοῦ στρατοῦ θὰ παραστοῦν εἰς τὰς ἀσκήσεις, παρακολουθοῦντες αὐτὰς ἐκ τοῦ ἀρχηγείου τοῦ στρατηγοῦ Γκαμελκίν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεμία σκέψις ἐγένετο περὶ πραγματοποιήσεως σχεδίου συγχωνεύσεως τῶν διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν παραίτησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Τσουδεροῦ, ὁ κ. Τσαλδάρης ἠρκέσθη νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει λάβει ἐπίσημον γνῶσιν ταύτης.

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπιστολῆς του θέτει ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ τυχὸν ἀποχώρησις τοῦ κ. Τσουδεροῦ ἐκ τῆς διοικήσεως τῆς Τραπέζης θὰ καθίστα δυσχερῆ τὴν ἰδικήν του θέσιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν τὰ γραφέντα σχετικῶς μὲ τὴν παραίτησιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Τσουδεροῦ, προέβη εἰς τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Ἐπανελθὼν σήμερον τὴν ἑσπέραν ἐκ Θηβῶν, ἔλαβον γνῶσιν σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δι' οὗ μοὶ ἀνακοινοῦται ἡ ὑποβολὴ παραιτήσεως τοῦ κ. Τσουδεροῦ, τὴν ὁποίαν ἔσπευσα νὰ καταστήσω γνωστὴν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

»Εἶνε ὅμως τελείως ἀνακριβὲς ὅτι μέλος του Συμβουλίου τῆς Τραπέζης ἢ οἱοσδήποτε ἐκ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς μοὶ ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των. Ἐάν ποτε ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκετο πρὸ τοιούτου ὁμαδικοῦ διαβήματος, θὰ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ δεχθῇ τὰς ὑποβληθησομένας αὐτῇ παραιτήσεις.

Εἶνε ἐπίσης ἀνακριβῆ τὰ γραφέντα περὶ συγχωνεύσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τοιαύτη περίπτωσις δὲν συνεζητήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως».

ΝΕΟΙ ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΕΠΟΠΤΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Ὑπεγράφη συμπληρωματικὸς κατάλογος διὰ τοῦ ὁποίου διορίζονται ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ ἐπόπται διὰ τὰς ἐκλογὰς οἱ ἑξῆς:

Ὑποστράτηγος Κ. Μπακόπουλος ὡς ἀνώτερος ἐπόπτης τῶν Ἰονίων Νήσων, συνταγματάρχης πεζικοῦ Ἀλ. Κρέτσης ὡς ἀνώτερος στρατιωτικὸς ἐπόπτης τοῦ νομοῦ Κιλκίς, ἀντισυνταγματάρχης πεζικοῦ Γ. Λαμπράκης ἀνώτ. στρατιωτικὸς ἐπόπτης τοῦ νομοῦ Χίου, λοχαγὸς πεζικοῦ Δ. Καράντζος κωλυόμενος, ἀντικαθίσταται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπόπτου τῆς ἐπαρχίας Τυρνάβου διὰ τοῦ συνταγματάρχου πεζικοῦ Δ. Λεμπέση, ὅστις ἀντικαθίσταται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπόπτου τῆς ἐπαρχίας Βόλου ὑπὸ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Ι. Πετρουλάκη.

Ἐπίσης διορίζονται ἐπόπται ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ περιφερειῶν οἱ ταγματάρχης στρατολογίας Ν. Θεοδωρόπουλος εἰς Πυργετὸν Λαμίας καὶ ἐπόπτης τῶν τμημάτων τοῦ τέως δήμου Ὀλύμπου καὶ Γόννων, ὑπολοχαγὸς Ν. Παπαναστασίου εἰς Ραψάνην Λαμίας, Γκούρας εἰς Αἰγάνην Λαμίας καὶ λοχαγὸς Σ. Ποντίκης εἰς Καλλισιούκη Λαμίας, λοχαγὸς Α. Μακαρίτης εἰς Ἀμπελῶνα Λαρίσης, λοχαγὸς Π. Κουσελῆς εἰς Γόννον Λαρίσης, ἀνθυπ. Α. Ψύλλας εἰς Φαλάνην Λαρίσης, λοχαγὸς Πράττος εἰς Ἀργυροπόλιον Λαρίσης, ἀνθυπ. Χρ. Θεοδωρακόπουλος εἰς Κρανιὰν Λαρίσης, ταγματάρχης Ι. Γιαταγάνας ὡς βοηθὸς τοῦ στρατ. ἐπόπτου τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ, ἀντισ. μηχανικοῦ Γ. Καββαθᾶς ὡς ἐπόπτης τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας, λοχαγὸς πεζικοῦ Δ. Ἀποστολόπουλος ὡς ἐπόπτης Ἀραχώβης Λεβαδείας, ταγματάρχης διαχειρ. Γ. Χρυσολωρᾶς Κέαν, ἀντισυνταγματάρχης πυροβολικοῦ Κ. Ματάλας Τῆνον, ἀντισ. πεζικοῦ Παπαδημητρίου ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας, λοχαγὸς πεζικοῦ Κοντόπουλος εἰς Στυλίδα, ὑπολοχαγὸς δικαιοσ. Ν. Μελησσινὸς ὡς βοηθὸς ἐπόπτης τοῦ νομοῦ Χίου, λοχαγὸς ἐλέγχου Γ. Πέτσας ὡς βοηθὸς ἐπόπτου ἐπαρχίας Ἄνδρου, ταγματάρχης πεζικοῦ Μπουλμέτης ὡς βοηθὸς ἐπόπτου Κυκλάδων, λοχαγὸς Χ. Μπουμίδης ὡς ἐπόπτης ἐπαρχίας Δωρίδος, λοχαγὸς μηχανικοῦ Σ. Σύρμας ὡς ἐπόπτης ἐπαρχ. Παξῶν, λοχαγὸς πεζικοῦ Καζούρης Κύθνου καὶ ὑπολοχαγὸς ἀρχιτεχν. Σ. Χαιρέτης ὡς βοηθὸς ἐπόπτου ἐπαρχίας Κέας.

ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

Ἡ προχθεσινὴ γενικὴ συνέλευσις τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Σ. Βλαβιανοῦ, προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, τοῦ ὁποίου τὰ πλεῖστα μέλη ἔχουν ἤδη παραιτηθῆ, ἐψήφισε τὰ ἑξῆς:

1) Ἐξέφρασε μομφὴν παμψηφεὶ κατὰ τοῦ προέδρου, 2) καθήρεσεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ προέδρου διὰ τὴν μέχρι τοῦδε πολιτείαν του καὶ 3) ἐξέλεξε πενταμελὴ ἐπιτροπὴν διὰ τὴν περαιτέρω διαχείρισιν τοῦ ζητήματος ἐκ τῶν ἰατρῶν Λαμπαδαρίδη, Ράμμου, Στασινοῦ, Δρανδάκη καὶ Βλυσίδη καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς Διοικήσεως.

Οἱ περὶ τὸν κ. Βλαβιανὸν θεωροῦν τας ἄνω ἀποφάσεις ὡς ἀκύρους, ἐξέδωσαν δὲ σχετικῶς καὶ τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Τὸ ἀναγραφὲν εἴς τινας τῶν πρωϊνῶν ἐφημερίδων, περὶ δῆθεν καθαιρέσεως τοῦ προέδρου κ. Βλαβιανοῦ, εἶνε πόθοι εὐσεβεῖς καὶ μυθεύματα εὐαρίθμων κομμουνιστῶν ἰατρῶν, γνωστῶν θορυβοποιῶν ὅλων τῶν Συνελεύσεων.

»Ὁ κ. Βλαβιανὸς ἠναγκάσθη νὰ διαλύσῃ τὴν μὴ ἀρξαμένην κἂν συνεδρίαν τῆς Συνελεύσεως, διότι τρεῖς παρείσακτοι, μὴ μέλη τοῦ Συλλόγου, ὄργανα τῶν προηγουμένων, ἐπέμειναν νὰ παραμένουν καὶ ὁ πρόεδρος δὲν ἤθελησε νὰ ἀσκήσῃ βίαν.

»Ὁ Σύλλογος θὰ ἐκδώσῃ ἐκτενέστερον ἀνακοινωθὲν εἰς τὰ πρωϊνὰ φύλλα, θὰ διώξῃ δὲ πειθαρχικῶς καὶ ποινικῶς τοὺς θορυβοποιούς, ἐπὶ διαταράξει τῆς Συνελεύσεως».

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀνωτέρω ἡ ἐκλεγεῖσα πενταμελὴς ἐπιτροπὴ μᾶς ἀπέστειλε μακρὸν ἀνακοινωθὲν, τονίζουσα ὅτι ὁ κ. Βλαβιανὸς ἔπαυσε πράγματι νὰ εἶνε πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΜΕΤΑΞΑΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ εἰς Θεσσαλονίκην ταξίδιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ θὰ πραγματοποιηθῇ, ἐφόσον ἀποφασίσῃ νὰ ἐκφωνήσῃ εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν τὸν τρίτον προεκλογικόν του λόγον.

Εἶνε πολὺ πιθανὸν ὁ κ. Τσαλδάρης, προτιθέμενος νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν Πειραϊκὸν λαόν, νὰ μὴ προφθάσῃ νὰ μεταβῇ καὶ εἰς Θεσσαλονίκην μέχρι τῆς ἐρχομένης Κυριακῆς.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀναχωρεῖ αὔριον εἰς Θεσσαλονίκην ὅπως ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἐκεῖ φίλων του σχετικῶς μὲ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀποχὴν τοῦ κόμματός του ἐκ τῶν ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Παπαναστασίου προέβη χθὲς εἰς μακρὰς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος καὶ τῶν σχετικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Μεταξᾶ.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν ἐργατοαγροτῶν τονίζει, ὅτι αἱ ποσοπάθειαι τοῦ κ. Μεταξᾶ καὶ τῶν συνεργατῶν του, εἶνε ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμέναι εἰς ἀποτυχίαν, διότι ὁ βασιλικὸς θεσμὸς εἶχε χρεωκοπήσει καὶ ἦτο νεκρὸς εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, πολὺ πρὶν ἡ ἀνακηρυχθῇ ἡ Δημοκρατία, ἡ ὁποία ὑπῆρξε μόνον ἡ τυπικὴ πιστοποίησις τοῦ συντελεσμένου ἤδη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους γεγονότος.

Ἀναφέρει ἔπειτα, ὅτι ἡ σημερινὴ κίνησις τῶν βασιλοφρόνων δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς νεκραναστάσεως καὶ διότι αὕτη εἶνε φύσει ἀδύνατος καὶ διότι ἡ ὅλη κίνησις στηρίζεται εἰς τὴν ἐξαπάτησιν καὶ παραπλάνησιν τοῦ λαοῦ, ἐκ μέρους τοῦ κ. Μεταξᾶ καὶ τῶν ἄλλων ἡγετῶν της, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ κατεπολέμησαν τὸ κίνημα ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας ἔρχονται σήμερον νὰ τὴν ἀνατρέψουν, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἀνωμαλίαν.

Δὲν δύναται δὲ ὁ κ. Μεταξᾶς ἐκ τῆς σημερινῆς παραθιάσεως τοῦ πολιτεύματος, νὰ ἀντλήσῃ δικαίωμα ὑπὲρ τῆς ἀπηρχαιωμένης ἰδεολογίας του, διότι αὐτὸς—ζητῶν τὰς ἀμειλίκτους κουώσεις διὰ τὸ κίνημα καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ Κράτους εἰς «ἀντιβενιζελικὸν»— ὤθησε περισσότερον παντὸς ἄλλου εἰς τὴν παραθίασιν αὐτὴν καὶ ὑπέχει κατὰ συνέπειαν τὰς μεγαλυτέρας εὐθύνας. Ἄλλως τε ὁ ἴδιος ὁ κ. Μεταξᾶς ἐξεδήλωσεν ἐπανειλημμένως δικτατορικὰς τάσεις, καὶ προχθὲς ἀκόμη δὲν ἀπέκρυψε τὰς σχετικὰς ἐνδομύχους σκέψεις του, ἐπιτρέπων οὕτω νὰ συμπεράνῃ κανεὶς εὐκόλως ποίου εἴδους λαϊκὰς ἐλευθερίας θὰ παρεῖχε τὸ παρ' αὐτοῦ πρεσβευόμενον βασιλικὸν πολίτευμα, τῶν αὐθαιρέτων καὶ δεσποτικῶν διαθέσεων τοῦ ὁποίου ἔχει ἄλλως τε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πικρὰν ἐκ τοῦ προσφάτου παρελθόντος πεῖραν.

Ἀντικρούει ἔπειτα ὁ κ. Παπαναστασίου τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Μεταξᾶ κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ βασιλεία ἐπαναφερομένη, θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἑνότητος τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν εὐημερίαν του καὶ τονίζει, ὅτι ἡ βασιλεία ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ ἐσωτερικοῦ μας διχασμοῦ ἐνῷ ἡ Δημοκρατία, καλῶς λειτουργοῦσα, δύναται νὰ μᾶς βοηθήσῃ—καὶ μᾶς ἐβοήθησεν ἤδη ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸν — εἰς τὴν γεφύρωσιν τοῦ χάσματος καὶ ὅτι εἶνε οὐτοπία ἐπικίνδυνος τὸ νὰ περιμένῃ κανεὶς τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἔθνους ἀπὸ ἕνα ἄνθρωπον ἐπιδείξαντα μέχρι τοῦδε μῖσος κατὰ τῆς θελήσεως τοῦ Ἔθνους καὶ ἐμπάθειαν.

Καταλήγει δὲ ὁ κ. Παπαναστασίου τονίζων, ὅτι ἡ σημερινὴ ἐκστρατεία τοῦ κ. Μεταξᾶ, δὲν ὀφείλεται εἰς βαθεῖάν τινα πίστιν, ἀλλ' εἰς κακοὺς κομματικοὺς ὑπολογισμοὺς, οἱ ὁποῖοι ταχέως θὰ ἀνατραποῦν.

ΝΕΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Ο κ. ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Τὸ παλαιοημερολογιτικὸν ζήτημα δὲν ἐσημείωσε χθὲς καμμίαν πρόοδον λόγῳ τῆς ἀργίας καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὴν ἐκλογικήν του περιφέρειαν. Ἐκ τῶν κληθέντων ἀναπληρωτῶν τῶν τεσσάρων παραιτηθέντων μελῶν τοῦ συνοδικοῦ δικαστηρίου, ἀφίκετο χθὲς ὁ Μητροπολίτης Γυθείου, ἀναμένονται δὲ ἐντὸς τῆς σήμερον οἱ Μητροπολῖται Παραμυθίας, Τρίκκης καὶ Ἐλασσώνας.

Εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐν τῷ μεταξὺ λαμβάνονται ἀθρόα τηλεγραφήματα Μητροπολιτῶν καὶ ὀργανώσεων τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ τῶν ὁποίων τονίζεται ὅτι ὁ λαὸς καὶ ὁ κλῆρος ἀποδοκιμάζουν τὸ ἀποσχιστικὸν κίνημα τῶν τριῶν παλαιοημερολογιτῶν ἀρχιερέων καὶ πειθαρχοῦν εἰς τὴν ἐπίσημον ἐκκλησίαν καὶ τὰς ἀποφάσεις της.

Σχετικῶς μὲ τὴν «ἔκπτωσιν» τῶν τριῶν στασιαστῶν Μητροπολιτῶν, ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν της ἐκήρυξεν ἐκπτώτους τοὺς τέως Μητροπολίτας Δημητριάδος καὶ Ζακύνθου, προέβη δὲ εἰς τὸν διορισμὸν τοποτηρητῶν τῶν Μητροπόλεων τὰς ὁποίας κατεῖχον καὶ τὰς ὁποίας ἐγκατέλιπον. Ὡς γνωστὸν, οἱ τέως Μητροπολῖται Δημητριάδος Γερμανὸς καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομος ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου οἰκοθεν ἀπεσχίσθησαν τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διακόψαντες πᾶσαν σχέσιν καὶ κοινωνίαν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν λοιπὴν ἱεραρχίαν. Δὲν ἐδήλωσαν δὲ μόνον τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀλλὰ καὶ ἐν πανηγυρικῇ τελετῇ καὶ λιτανείᾳ ἀπεκήρυξαν αὐτὴν διὰ διαγγελμάτων πρ